

Αριθμός 747 /2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

Συγκροτήθηκε από τον Δικαστή Νικήτα Βελία, Ειρηνοδίκη, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και από τη Γραμματέα Αικατερίνη Μαμάκου

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 10.1.2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1 [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED], οι οποίοι παραστάθηκαν δια της

πληρεξούσιας Δικηγόρου Δήμητρας Κουφογιάννη.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών της Ελλάδος Α.Ε.» (Ο.Τ.Ε.), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας Δικηγόρου Σοφίας Κτιστάκη.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 1.11.2021 (αρ.κατ. 73317/1063/2021) αγωγή τους κατά της εναγομένης, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

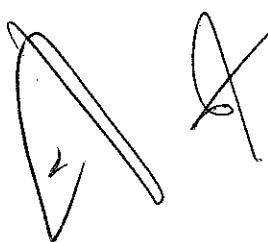
Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648, 653, 666, 679ΑΚ, της κυρωθείσας με το ν.3248/1955 με αριθμό 95/1949 Διεθνούς Σύμβασης «περί προστασίας του ημερομισθίου», των άρθρων 3 παρ. 1 και 3 του αν539/1945, 3 παρ. 16 του ν.4504/1966, 2 της κυρωθείσας με το ν.133/1975 από 26-2-1975ΕΓΣΣΕ, 1 παρ. 1 του ν.435/1945, 1 παρ. 2 του ν.1082/1980 και 1 παρ. 1, 2 και 3 της Υπ. Απόφ.19040/1981 «χορήγηση επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα στους μισθωτούς όλης της χώρας που απασχολούνται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου» συνάγεται ότι ως «συνήθεις αποδοχές» ταυτιζόμενες εννοιολογικά με τις «τακτικές αποδοχές», με βάση τις οποίες υπολογίζονται οι αποδοχές και το επίδομα αδειας, καθώς και τα επιδόματα εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων και εξευρίσκεται το ωρομίσθιο και η προσαύξηση για την παρεχόμενη υπερωριακή εργασία, νοούνται ο συμβατικός ή ο νόμιμος μισθός ή το ημερομίσθιο καθώς και οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη εργοδοτική παροχή, σε χρήμα ή σε είδος που καταβάλλεται κατά τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας, με την προϋπόθεση ότι η παροχή αυτή δίνεται σταθερά και μόνιμα ως αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας. Έτσι, εφόσον παρέχονται τακτικά και σταθερά, περιλαμβάνονται στις τακτικές αποδοχές, μεταξύ άλλων, η αμοιβή για υπερεργασία και για νόμιμη υπερωριακή απασχόληση, οι προσαυξήσεις για την παροχή εργασίας κατά τη νύχτα, τις Κυριακές και τις αργίες, το αντίτιμο της τροφής και γενικά κάθε προσαύξηση του βασικού μισθού ή ημερομισθίου (ΟΛΑΠ5/2011, ΑΠ16/2011, ΑΠ413/2008, ΑΠ1057/2007, ΑΠ146/2006, δημ. ΝΟΜΟΣ). Όμως, οι πρόσθετες παροχές που δίνονται στον εργαζόμενο όχι ως αντάλλαγμα της εργασίας του, αλλά για άλλους σκοπούς, όπως για την εξυπηρέτηση των λειτουργικών αναγκών της επιχείρησης, δεν έχουν το χαρακτήρα μισθού και δεν υπολογίζονται για τον υπολογισμό των επιδομάτων, εκτός αν ορίζεται το αντίθετο σε κανονιστική διάταξη ή στην ατομική σύμβαση εργασίας. Μεταξύ των παροχών που δεν έχουν το χαρακτήρα μισθού είναι τα έξοδα (οδοιπορικά, διανυκτέρευσης κλπ), το επίδομα αδειας, το επίδομα οπλοφορίας και η αποζημίωση που καταβάλλεται στον εργαζόμενο για απασχόλησή του εκτός της έδρας παροχής της εργασίας του, εκτός αν έχει συμφωνηθεί ότι θα καταβάλλεται και καταβάλλεται πράγματι τακτικά και ανεξάρτητα από την πραγματοποίηση και τον αριθμό ημερών εργασίας εκτός έδρας ή αν η εργασία αυτή παρέχεται πράγματι σταθερά και μόνιμα (ΑΠ361/2015, ΑΠ525/2015, ΑΠ274/2015, δημ. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, με το άρθρο 25 του Ν.1539/1985, καθώς και με το άρθρο 1 του π.Δ.630/1985 συνεστήθη κλάδος επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ, σύμφωνα με το Καταστατικό του οποίου οι ασφαλισμένοι στον κλάδο, δικαιούνται επικουρικής σύνταξης κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία, αφού συνταξιοδοτηθούν από το ΤΑΠ-ΟΤΕ και εφόσον έχουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται κάθε φορά από την νομοθεσία του Ταμείου αυτού. Συντάξιμες αποδοχές είναι εκείνες οι οποίες υπόκεινται σε ασφαλιστικές εισφορές για τον κλάδο. Για τον υπολογισμό της σύνταξης λαμβάνονται οι τακτικές αποδοχές του τελευταίου μήνα συμπεριλαμβανομένων των επιδομάτων που έχουν χαρακτήρα πάγιο, μόνιμο και διαρκή. Η ανώτατη σε προστό σύνταξη παρέχεται μετά 30 ή περισσότερα χρόνια, ανέρχεται στο 20% των συντάξιμων

αποδοχών και για κάθε χρόνο που υπολείπεται από τα 30, το ποσό μειώνεται κατά 1/30. Με το Β.Δ. 502/1963 συνεστήθη αυτοτελές Ταμείο υπό την επωνυμία «Ταμείο Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ» με σκοπό την παροχή εφάπαξ χορηγίας στους μετόχους του, η οποία κατά το άρθρο 14 αυτού υπολογίζεται ως ακολούθως: Λαμβάνεται το σύνολο των αποληφθέντων υπό του εξελθόντος μετόχου, κατά το τελευταίο προ της εξόδου του εκ του ΟΤΕ πλήρες δωδεκάμηνον υπολογιζομένων προς τούτο μόνον των δι' έναστον μήνα του προδιαδραμόντος 12μήνου κατά το άρθρον 9 του παρόντος τακτικών αποδοχών του, εκ των οποίων εκρατήθη η κειανονισμένη εισφορά. Το εν δωδέκατον τούτων είναι μία μονάς χορηγίας. Η χορηγία της οποίας δικαιούται ο εξερχόμενος συνίσταται από μονάδας ως αμέσως ανωτέρω καθορισθείσας ανάλογα με τα έτη κατά τα οποία ούτος διετέλει έχων την ιδιότητα του μετόχου του Ταμείου Αρωγής. Ο συμπληρώσας εν πλήρες έτος τυγχάνει χορηγίας ίσης προς μίαν ως άνω μονάδα τοιαύτης, ο συμπληρώσας δύο πλήρη έτη λαμβάνει χορηγίαν αποτελουμένην από δύο μονάδας, ο συμπληρώσας τρία πλήρη έτη τρεις μονάδας και ομοίως περαιτέρω λαμβάνει τόσες μονάδας όσα ακριβώς τα πλήρη έτη κατά τα οποία διετέλεσε μέτοχος του Ταμείου και μέχρι της συμπληρώσεως του δωδεκάτου έτους, οτε λαμβάνει 12 μονάδας χορηγίας. Τις αυτές 12 μονάδες χορηγίας λαμβάνει και μετά την συμπλήρωση του 13^{ου} έτους μέχρι και του 30^{ου} έτους, από Δε της συμπληρώσεως 31 πλήρων ετών, ως και πέραν δικαιούται 14 μονάδες χορηγίας. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 249ΚΠολΔ, αν η διάγνωση της διαφοράς εξαρτάται εν όλω ή εν μέρει από την ύπαρξη ή ανυπαρξία μίας έννομης σχέσης ή την ακυρότητα ή η διάρρηξη μίας δικαιοπραξίας, που συνιστά αντικείμενο άλλης δίκης, εκκρεμούς σε πολιτικό ή διοικητικό Δικαστήριο ή από ζήτημα, που πρόκειται να κριθεί ή κρίνεται από Διοικητική Αρχή, το Δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, να διατάξει την αναβολή της συζήτησης, εωσότου περατωθεί τελεσίδικα ή αμετάκλητα η άλλη δίκη ή εωσότου εκδοθεί από τη διοικητική αρχή απόφαση που δεν μπορεί να προσβληθεί. Από τη διατύπωση και το σκοπό της παραπάνω διάταξης που έχει θεσπισθεί για την εξοικονόμηση χρόνου και δαπάνης και την αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, συνάγεται ότι εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου να διατάξει την αναβολή ή ορθότερα και παρά τη γραμματική διατύπωση της ανωτέρω διάταξης, την αναστολή της συζήτησης της αγωγής (ΑΠ263/2008, ΑΠ1377/2012, ΕφΑθ320/2019, δημ. ΝΟΜΟΣ). Σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογείται αναβολή της δίκης λόγω εκκρεμότητας του ίδιου νομικού ζητήματος ενώπιον ανώτερου βαθμού δικαστηρίου, σε διάφορη υπόθεση, για να χρησιμεύσει ως νομολογιακό δεδομένο, γιατί τα δικαστήρια αποφασίζουν αυτόνομα, με τη δική τους κρίση για νομικά θέματα και συνεπώς η αναβολή θα ισοδυναμούσε με πρόσκαιρη αρνησιδικία (ΕφΑθ5601/1980, Αρμ35.48). Αν όμως το ίδιο προκριματικό ζήτημα που πηγάζει από την ίδια έννομη σχέση εκκρεμεί ενώπιον του Εφετείου ή του Αρείου Πάγου και η απόφαση που θα εκδοθεί θα αποτελέσει δεδικασμένο και για τη νέα δίκη, συντρέχει σπουδαίος λόγος για αναβολή της συζήτησης εωσότου εκδοθεί η άλλη απόφαση. Δηλαδή, αν κατά της προηγούμενης απόφασης εκκρεμεί έφεση και

από την απόφαση του εφετείου θα δημιουργηθεί δεδικασμένο ως προς το προδικαστικό αυτό ζήτημα, το δικαστήριο έχει την ευχέρεια όχι και την υποχρέωση να αναβάλλει τη δίκη εωσότου εκδοθεί η απόφαση του Εφετείου. Αντίθετα, αν το θέμα αυτό εκκρεμεί ενώπιον του Αρείου Πάγου, η αναβολή είναι ανεπίτρεπτη, γιατί θα παραβιαστεί η αρχή της εκτελεσιμότητας των τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, η οποία δεν αναστέλλεται από την άσκηση της αναίρεσης, εκτός αν διαταχθεί σύμφωνα με το άρθρο 565ΚΠολΔ, του οποίου όμως η εφαρμογή είναι δυνητική και χρειάζεται η συνδρομή ειδικών προϋποθέσεων (βλ. παρατηρήσεις Βλαστού και Μπέη Δίκη 13.837, ΕφΑθ320/2019, ΕφΑθ5601/1980, ΠΠεΓρβ3/1992, δημ. ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή, κατ' ορθή εκτίμηση του περιεχομένου της, οι ενάγοντες ζητούν να τους επιδικασθούν, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή και με το νόμιμο τόκο κατά τις ειδικότερες διακρίσεις, τα αναφερόμενα ποσά, που δεν ξεπερνούν, για τον καθέναν εξ' αυτών, το όριο της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Δικαστηρίου τούτου, λόγω της υπαίτιας και παράνομης παράλειψης της εναγομένης να συμπεριλάβει στις τακτικές αποδοχές τους το επίδομα παραμεθορίων περιοχών που προβλέπεται στην υπ' αριθμ. 265/25/24.10.2001 βασική εγκύκλιο της, όταν γνωστοποίησε στο ΤΑΠ – ΟΤΕ και προς το Ταμείο Αρωγής τα μισθολογικά τους στοιχεία προκειμένου να συνυπολογιστούν στην σύνταξή τους, με αποτέλεσμα τη ζημία τους, κατά τον λόγο καταβλητέων και καταβληθεισών συντάξιμων αποδοχών τους το διάστημα από 01.1.2016 και εντεύθεν, έως την άσκηση της αγωγής και, προληπτικά έως την πιθανή ημέρα συζήτησης και συνολικά για διάστημα 82 μηνών, ήτοι έως 31-10-2021. Τέλος ζητούν να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων. Με το περιεχόμενο αυτό η αγωγή, παραδεκτώς εισάγεται ενώπιον του παρόντος αρμοδίου καθ' ύλην και κατά τόπο Δικαστηρίου (άρθρα 7, 9, 10, 14 παρ. 1α και 42 παρ.2 ΚΠολΔ), προκειμένου να εκδικαστεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών – εργατικών διαφορών (άρθρο 591, 614 περ. 3 και 621 ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298 914, 346 ΑΚ, στα άρθρα 14 παρ. 4 και 19 παρ. 1β' του Καταστατικού του ΤΑΠ – ΟΤΕ στο άρθρο 19 αρ. 1 εδ. Ε ΓΚΠ/ΟΤΕ, όρο 2γ της από 4.5.1984 ΕΣΣΕ καθώς και στα άρθρα 907, 908 και 176 ΚΠολΔ πλην του αιτήματος περί επιδικάσεως τόκων από τότε που κάθε επιμέρους κονδύλιο κατέστη απαιτητό, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο εφόσον η υπό κρίση αγωγή θεμελιώνεται στις διατάξεις περί αδικοπραξίας και ως εκ τούτου δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 340 ΑΚ περί δήλης ημέρας για την εκπλήρωση της παροχής. Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της συζήτησής της έχουν κατατεθεί, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019, οι έγγραφες ενημερώσεις των εναγόντων για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς ενώ περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 71ΕισΝΚΠολΔ, δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου, λόγω του ύψους του αιτούμενου από τους ενάγοντες ποσού.

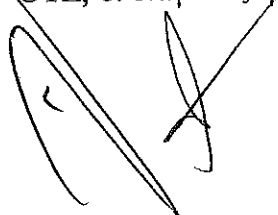

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, η πληρεξούσια Δικηγόρος της εναγομένης, αρνήθηκε την αγωγή ως νόμω και ουσία αβάσιμη και υπέβαλε αίτημα αναστολής της συζήτησης της υπόθεσης σύμφωνα με το άρθρο 249ΚΠολΔ, καθότι για παρόμοια περίπτωση εκκρεμεί απόφαση επί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία συζητήθηκε την 13.12.2022. Το αίτημα αυτό της εναγομένης, - σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στη μείζονα σκέψη της παρούσας- είναι μη νόμιμο και συνεπώς απορριπτέο, διότι το τελευταίο ζήτημα έχει κριθεί με δύναμη δεδικασμένου δυνάμει της υπ' αριθ. 6859/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, εκδοθείσας κατ' έφεση της υπ' αριθ. 238/2014 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, χωρίς να συγχωρείται πλέον εξ αυτού του λόγου αναστολή της συζήτησης της κρινόμενης αγωγής.

Από την εκτίμηση και αξιολόγηση όλων ανεξαιρέτως των νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενων εγγράφων για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς όμως κάποιο από αυτά να παραλειφθεί για την κατ' ουσία διάγνωση της διαφοράς και τα ομολογημένα κατ' αρθρ. 261 ΚΠολΔ, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το έτος 1987, 1984 και 1981 οι ενάγοντες προσλήφθηκαν από την εναγομένη και πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αόριστου χρόνου, ως υπάλληλοι του Τεχνικού Κλάδου, συνεχώς μέχρι την ημερομηνία της εθελούσιας εξόδου την 30-12-2013, την 30-06-2015 και την 30-12-2012 αντίστοιχα. Η εναγόμενη χορηγεί Επίδομα Παραμεθόριων Περιοχών (Ε.Π.Π.) σε όλο το προσωπικό που υπηρετεί στους νομούς Ξάνθης, Ροδόπης, Έβρου, Λέσβου, Χίου, Σάμου και Δωδεκανήσου (όρος 2γ της από 4-5-1984 Ε.Σ.Σ.Ε. και Βασική Εγκύκλιος 265/25/24-10-2001). Στις τακτικές αποδοχές υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης περιλαμβάνεται κατά το νόμο κάθε παροχή που καταβάλλεται σταθερά, τακτικά και μόνιμα σε αντάλλαγμα εργασίας. Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Καταστατικού του ασφαλιστικού ταμείου ΤΑΠ-ΟΤΕ, το Ε.Π.Π. αποτελεί τακτικές αποδοχές για τον υπολογισμό της κύριας σύνταξης. Επίσης, σύμφωνα με το π.δ. 196/1996 (Α' 158), βάση του οποίου τροποποιήθηκε το Καταστατικό του Κλάδου Αρωγής του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ (Βασιλικό Διάταγμα 502/1963 - Α'142) το ανωτέρω επίδομα αποτελεί τακτική αποδοχή, διακρινόμενο από λοιπά επιδόματα, χορηγούμενα για συγκεκριμένους λόγους και αποδεικνυόμενα από σχετικά παραστατικά, τα οποία εξυπηρετούν τις ανάγκες της επιχείρησης ή διευκολύνουν τους εργαζόμενους, κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους. Ως τακτική αποδοχή το συγκεκριμένο επίδομα, υπολογίζεται στην απονομή της εφ' άπαξ χορηγίας και της επικουρικής σύνταξης. Από της προσλήψεώς τους μέχρι και την αποχώρησή τους από την εναγομένη προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στο Τεχνικό Τμήμα της Ξάνθης και της Μυτιλήνης. Για όλο το διάστημα αυτό, εχορηγείτο το Επίδομα Παραμεθόριων Περιοχών (Ε.Π.Π.), γεγονός που αποδεικνύει ότι ελάμβαναν το ένδικο επίδομα παγίως, μονίμως και διαρκώς. Περαιτέρω αποχώρησαν από την υπηρεσία την 30-12-2013, την 30-06-2015 και την 30-12-2012 αντίστοιχα. Τα αρμόδια όργανα της εναγομένης, με αφορμή και συνεπεία της λύσης της εργασιακής τους σύμβασης, απέστειλαν προς τον συνταξιοδοτικό φορέα ΤΑΠ - ΟΤΕ (μεταγενέστερα

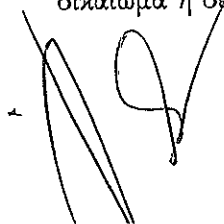
ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, νυν ΕΦΚΑ) και προς τον ασφαλιστικό φορέα ΕΤΕΑΕΠ (πρώην Ταμείο Αρωγής) νυν ε-εφκα τα σχετικά υπηρεσιακά έγγραφα τους, προκειμένου τα ταμεία αυτά να ρυθμίσουν το ύψος των συντάξεων και των χορηγιών. Στα έγγραφα αυτά, με υπαιτιότητα των αρμοδίων οργάνων της εναγομένης, αποκλεισμένης και της συγγνωστής πλάνης, άρα και της ελλείψεως της υπαιτιότητας, που αβάσιμα προβάλλει η εναγομένη, δεν συμπεριέλαβαν το Ε.Π.Π., ενώ εάν το είχαν συμπεριλάβει στις τακτικές αποδοχές των εναγόντων, θα πληρούσαν τις προϋποθέσεις συνυπολογισμού των ανωτέρω επιδομάτων στις συντάξεις τους και στην εφάπαξ χορηγία. Σύμφωνα με τα ανωτέρω κατά της εναγομένης αποδείχθηκε ότι διατηρούν τις παρακάτω αξιώσεις:

1) Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο καταστατικό του συνταξιοδοτικού φορέα ΤΑΠ – ΟΤΕ (άρθρο 19, παρ. 1α) η σύνταξη των ασφαλισμένων υπολογίζεται επί των τακτικών αποδοχών τους, οι οποίες υπόκεινται σε κρατήσεις, ενώ (άρθρο 19 β) ως τακτικές αποδοχές για τον υπολογισμό της σύνταξης θεωρείται ο βασικός μισθός του τελευταίου μήνα πριν από την αποχώρηση από την υπηρεσία, μαζί με τα επιδόματα που χορηγούνται παγίως, μονίμως και διαρκώς, ως προσαύξηση σε ποσό ή ποσοστό του βασικού μισθού και εφόσον καταβάλλονται γι' αυτά εισφορές στον κλάδο Συντάξεων. Από την ανωτέρω υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης χορηγήθηκε η κύρια σύνταξη μειωμένη κατά την αναλογία του μηνιαίου καταβαλλόμενου κατά το έτος 2013 (έτος αποχώρησης της 1^{ης} ενάγουσας), ποσού του Ε.Π.Π. των 67,21 ευρώ, κατά το έτος 2015 (έτος αποχώρησης του 2^{ου} ενάγοντος), ποσού του Ε.Π.Π. των 69,56 ευρώ, και κατά το έτος 2012 (έτος αποχώρησης του 3^{ου} ενάγοντος), ποσού του Ε.Π.Π. των 69,01 ευρώ, πρέπει να υποχρεωθεί η εναγομένη να τους καταβάλει τα πιο κάτω ποσά, για το επίδικο χρονικό διάστημα από 1-1-2016 έως 31-12-2021 Επίσης, σύμφωνα με τον ν. 4093/2012 από 1-1-2013 καταργήθηκαν τα επιδόματα και δώρα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το επίδομα αδειας. Συνεπώς τα ως άνω επιδόματα θα υπολογίζονται σε 12μηνιαία βάση για τα έτη από το 2012 και μετά. Περαιτέρω κάθε χρόνο ο συνταξιοδοτικός φορέας έπρεπε να τους χορηγεί Επίδομα Παραμεθόριων Περιοχών για 12 μήνες (μη συμπεριλαμβανομένων των δώρων εορτών και του επιδόματος αδειας, σύμφωνα με τον ν. 4093/2012). Το επίδομα του τελευταίου μήνα πριν την αποχώρησή των εναγόντων ανερχόταν στο ποσό των 69,01 ευρώ για το έτος 2013, στο ποσό των 69,56 ευρώ για το έτος 2015 και στο ποσό των 69,01 ευρώ για το έτος 2012 και δεδομένου ότι η σύνταξη ανέρχεται στο 80% των αποδοχών, ενώ ελάμβαναν και επίδομα γάμου σε ποσοστό 10% που προσαυξάνει τις συντάξιμες αποδοχές, δικαιούνται να λάβουν για τα ανωτέρω χρονικά διαστήματα τα παρακάτω κατ' έτος ποσά, κατά τους επισυναπτόμενους πίνακες στην κρινόμενη αγωγή: Η 1^η ενάγουσα: $67,21\text{€} \times 80\% = 53,77\text{€} \times 12 \text{ μήνες} = 645,22\text{€}$, προσαυξανόμενο κατά 10% του επιδόματος γάμου, ήτοι $64,52\text{€}$ και συνολικά το ποσό των $709,74\text{€} \times 6 = 4.258,44\text{€}$. Ο 2^{ος} ενάγων: $69,56\text{€} \times 80\% = 55,62\text{€} \times 12 \text{ μήνες} = 667,78\text{€}$, προσαυξανόμενο κατά 10% του επιδόματος γάμου, ήτοι $66,78\text{€}$ και συνολικά το ποσό των $734,55\text{€} \times 6 = 4.407,30\text{€}$. Ο 3^{ος} ενάγων: $69,01\text{€} \times 80\% = 55,21\text{€} \times 12 \text{ μήνες} = 662,50\text{€}$, προσαυξανόμενο κατά 10% του επιδόματος γάμου, ήτοι $66,25\text{€}$ και συνολικά το ποσό των $728,75\text{€} \times 6 = 4.372,50\text{€}$. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ως υπάλληλοι του ΟΤΕ, οι ενάγοντες ήταν ασφαλισμένοι στο Ταμείο Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ, μετέπειτα ΕΤΕΑΕΠ και

ήδη ε-εφια, που ιδρύθηκε με το υπ' αριθμ. 502/1963 Β.Δ. (ΦΕΚ 502^Α), όπως τροποποιήθηκε με τα Π.Δ. 196/1996 και 35/1988, σύμφωνα με τα οποία, ως προς τις εφάπαξ χορηγίες και τη σύνταξη, «ως πόροι του ταμείου ορίζονται: α) οι εισφορές κάθε μετόχου σε ποσοστό 2% από το έτος 1963 που ιδρύθηκε το Ταμείο Αρωγής, σε ποσοστό 3% από 1-11-1978 και σε ποσοστό 4% από 7-10-1992 ημερομηνία ενάρξεως του ν. 2084/1992, β) οι πρόσδοι της περιουσίας του Ταμείου, γ) κάθε χαριστική προς το Ταμείο παροχή, δ) (προστέθηκε με το άρθρο 1 του υπ' αριθμ. 112/1991 Π.Δ.) εργοδοτική εισφορά σε ποσοστό 1% επί των αποδοχών που υπολογίζεται και η εισφορά των μετόχων, από 1-5-1990, βάση της από 7-3-1990 Ε.Σ.Σ.Ε.». Σε εισφορές υπόκεινται οι τακτικές μηνιαίες αποδοχές που χορηγούνται παγίως, μονίμως και διαρκώς, στις οποίες περιλαμβάνεται και το Ε.Π.Π.Οι παραπάνω εισφορές παρακρατούνται από τον ΟΤΕ και μαζί με την εργοδοτική εισφορά αν υπάρχει, αποδίδονται στο Ταμείο με μέριμνα του εργοδότη. Σύμφωνα με την παραγ. 3 του άρθρου 1 του Π.Δ. 196/1996, η κάθε μονάδα χορηγίας ισούται με το 1/12 του συνόλου των τακτικών αποδοχών που κατεβλήθησαν στο μέτοχο – υπάλληλο κατά το τελευταίο προ της εξόδου του από τον Ο.Τ.Ε. πλήρες δωδεκάμηνο. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται και τα Δώρα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και το Επίδομα Αδείας (Ε.Κ.Α.). Το δε ύψος των χορηγιών εξαρτάται από το συνολικό χρόνο υπηρεσίας και ασφάλισης στον κλάδο, πολλαπλασιαζόμενο με τους συντελεστές που ορίζονται στην παρ. 4 του άρθρου 1 του Π.Δ. 196/1996, ήτοι το χρονικό διάστημα από το έτος ιδρύσεως του Ταμείου (1-11-1963) έως 31-10-1978 επί συντελεστή 0,275, από 1-11-1978 έως 10-7-1996 επί συντελεστή 0,375 και από 11-7-1996 και εφεξής επί συντελεστή 0,45. Σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. 1725/24-11-2017, 2527/26-03-2018 και Α1-46/08-08-2016 αντίστοιχα Αποφάσεις Απονομής Εφάπαξ Χορηγίας αντίστοιχα για τον καθένα από τους ενάγοντες οι μονάδες χορηγίας που δικαιούνται είναι 12 και το ποσό που έλαβε ως εφάπαξ χορηγία η 1^η ενάγουσα ανερχόταν στο ποσό των 39602,54€, ο 2^{ος} στο ποσό των 53.474,74€ και ο 3^{ος} στο ποσό των 38.855,49€, Κατά συνέπεια: Ως προς τον 1^ο ενάγουσα: Εάν το ποσό των 940,94 ευρώ συμπεριλαμβανόταν στις τακτικές αποδοχές του τελευταίου προ της εξόδου από τον Ο.Τ.Ε. πλήρους δωδεκάμηνου, τότε το σύνολο των τακτικών αποδοχών του τελευταίου έτους θα ανερχόταν στο ποσό των 40.543,48 (39602,54 + 940,94) ευρώ και βάση του υπολογισμού της εφάπαξ χορηγίας της, θα ελάμβανε το παρακάτω ποσό: 40.543,48 ευρώ : 12 X 12,000 μονάδες χορηγίας Συνεπώς, δικαιούται τη διαφορά των 940,94 ευρώ (40.543,47 – 39602,54). Ως προς τον 2^ο ενάγοντα: Εάν το ποσό των 973,84 ευρώ συμπεριλαμβανόταν στις τακτικές αποδοχές του τελευταίου προ της εξόδου του από τον Ο.Τ.Ε. πλήρους δωδεκάμηνου, τότε το σύνολο των τακτικών αποδοχών του τελευταίου έτους θα ανερχόταν στο ποσό των 54.448,58 (53474,74+ 973,84) ευρώ και βάση του υπολογισμού της εφάπαξ χορηγίας του, θα ελάμβανε το παρακάτω ποσό: 54.448,58 ευρώ : 12 X 12,000 μονάδες χορηγίας Συνεπώς, δικαιούται τη διαφορά των 973,84 ευρώ (54448,58 – 53474,74). Ως προς τον 3^ο ενάγοντα: Εάν το ποσό των 966,14 ευρώ συμπεριλαμβανόταν στις τακτικές αποδοχές του τελευταίου προ της εξόδου του από τον Ο.Τ.Ε. πλήρους δωδεκάμηνου, τότε το σύνολο των τακτικών αποδοχών του τελευταίου έτους θα ανερχόταν στο ποσό των

39821,63 (38855,49 + 966,14) ευρώ και βάση του υπολογισμού της εφάπαξ χορηγίας του, θα ελάμβανε το παρακάτω ποσό: 39821,63 ευρώ : 12 X 12,000 μονάδες χορηγίας. Συνεπώς, δικαιούται τη διαφορά των 966,14 ευρώ (39821,63 – 38855,49) Σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν. 1539/1985, καθώς και με το άρθρο 1 του π.δ. 630/1985 συστάθηκε κλάδος επικουρικής σύνταξης του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ, σύμφωνα με το Καταστατικό του, οι ασφαλισμένοι στον κλάδο, δικαιούνται επικουρικής σύνταξης κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία, αφού συνταξιοδοτηθούν από το ΤΑΠ-ΟΤΕ και εφόσον έχουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται κάθε φορά από τη νομοθεσία του Ταμείου αυτού. Επίσης, το άρθρο 1 και το άρθρο 3 του Π.Δ. 35/1988 ως προς την σύνταξη των απολυόμενων υπαλλήλων του ΟΤΕ ορίζουν: Αρθρ.1 Οι ασφαλισμένοι του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Ταμείου Αρωγής Προσωπικού ΟΤΕ δικαιούνται Επικουρικής σύνταξης κατά την έξοδό τους από την υπηρεσία και αφού συνταξιοδοτηθούν από τον φορέα της Κύριας Ασφάλισής τους (Εν προκειμένω το ΤΑΠ – ΟΤΕ μεταγενέστερα Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. νυν ΕΦΚΑ). Αρθρ. 3. Η ανώτατη σε ποσοστό σύνταξη που παρέχεται για 30 ή περισσότερα χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας ανέρχεται στο 20% των συντάξιμων αποδοχών. Το ποσό που προκύπτει από τον παραπάνω υπολογισμό μειώνεται κατά το 1/30 για κάθε χρόνο που υπολείπεται από τα 30 χρόνια συντάξιμης υπηρεσίας. Αρθρ. 3 περ. 3. Συντάξιμες αποδοχές για το υπολογισμό της σύνταξης είναι εκείνες οι οποίες υπόκεινται σε ασφαλιστικές εισφορές για τον κλάδο. Ως εκ τούτου το χρονικό διάστημα λήψης επικουρικής σύνταξης από την 1-1-2016 μέχρι και την 31-12-2021 αντιστοιχεί σε 72 μήνες επικουρικής σύνταξης μη συμπεριλαμβανομένων των επιδομάτων εορτών και αδειάς (από 12 μήνες για κάθε ένα έτος: 12 X 6=72). Σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. 652/Ε3/18-09-2018, Ε1/Ε3/24-01-2019, και, Αποφάσεις Απονομής Επικουρικής Σύνταξης, το ποσοστό συνταξιοδότησης ανερχόταν σε 12,30% για την 1^η ενάγουσα, σε 12% για τον 2^ο, και σε 12% για τον 3^ο, ενώ το μηνιαίο επίδομα ανερχόταν στα 67,21 ευρώ κατά το έτος 2013 (έτος αποχώρησης της 1^{ης}) στα 69,56 ευρώ κατά το έτος 2015 (έτος αποχώρησης του 2^{ου}) και στα 69,01 ευρώ κατά το έτος 2012 (έτος αποχώρησης του τρίτου) δικαιούνται να λάβουν: Η 1^η ενάγουσα: 67,21 X 12,30 = 8,27 X 72 μήνες = 595,21€, ο 2^{ος} ενάγων: 69,56 X 12,00 = 8,37 X 72 μήνες = 601€ και η 3^{ος} ενάγων: 69,01 X 12,00 = 8,28 X 72 μήνες = 596,25€. Σύμφωνα με τα παραπάνω οι ενάγοντες δικαιούνται να λάβουν για τις παραπάνω αιτίες, η 1^η το ποσό των 5.794,59 (4.258,44 + 940,94 + 595,21)€, ο 2^{ος} το συνολικό ποσό των 5.982,14 (4.407,30 + 973,84 + 601,00)€ και ο 3^{ος} το συνολικό ποσό των 5.934,89 (4.372,50 + 966,14 + 596,25)€. Τέλος, η ένσταση της εναγομένης περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος των εναγόντων κατά την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ, λόγω αδράνειας τους να ασκήσουν το σχετικό δικαίωμα επί μακρό χρόνο, δημιουργώντας σε αυτήν την πεποίθηση ότι δεν υπάρχει περίπτωση προβολής τέτοιου είδους αξιώσεων, με αποτέλεσμα να επαπειλείται εξαιτίας και της μελλοντικής άσκησης όμοιων αγωγών από άλλους εργαζόμενους οικονομικός κλονισμός και άμεσος κίνδυνος της λειτουργίας της, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη διότι μόνη η αδράνεια του δικαιούχου και η καλόπιστη πεποίθηση του υποχρέου ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή δεν πρόκειται τούτο να ασκηθεί κατ' αυτού, δεν αρκεί κατ' αρχήν να καταστήσει καταχρηστική

την άσκηση του δικαιώματος. Εξάλλου από κανένα στοιχείο δεν αποδείχθηκε ότι δημιουργήθηκαν ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, προερχόμενες κυρίως από την προηγούμενη συμπεριφορά των εναγόντων από τις οποίες να συνάγεται ότι σε περίπτωση παραδοχής της ένδικης αγωγής, η ικανοποίηση του ασκούμενου δικαιώματος θα επιφέρει δυσμενείς για την εναγόμενη εργοδότηρια οικονομικές συνέπειες, ώστε να επιβάλλεται η θυσία του αξιούμενου δικαιώματος, για να αποτραπούν οι συνέπειες αυτές (ΟΛΑΠ 7/2002 ΝοΒ 2003.648, ΟΛΑΠ 8/2001 ΕλλΔνη 2001.382) .

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αγωγή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στους ενάγοντες τα παραπάνω ποσά, με το νόμιμο τόκο, από την επόμενη ημέρα από την επίδοση της αγωγής. Το αίτημα να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή πρέπει να γίνει δεκτό ως ουσία αβάσιμο, διότι προέκυψε ότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι , ούτε ότι η καθυστέρηση ικανοποίησης των εναγόντων θα προξενήσει σημαντική ζημία σε αυτούς. Τέλος τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων θα επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης (άρθρ. 176 ΚΠολΔ) , κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ παρόντων των διαδίκων .

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες τα εξής ποσά: στην 1^η το ποσό των 5.794,59€, στον 2^ο το ποσό των 5.982,12€ και στον 3^ο το ποσό των 5.934,89€ με το νόμιμο τόκο, από την επόμενη ημέρα από την επίδοση της αγωγής έως την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων τα οποία ορίζει στο ποσό 600 ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 26.9.2023 στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

 Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

 Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ